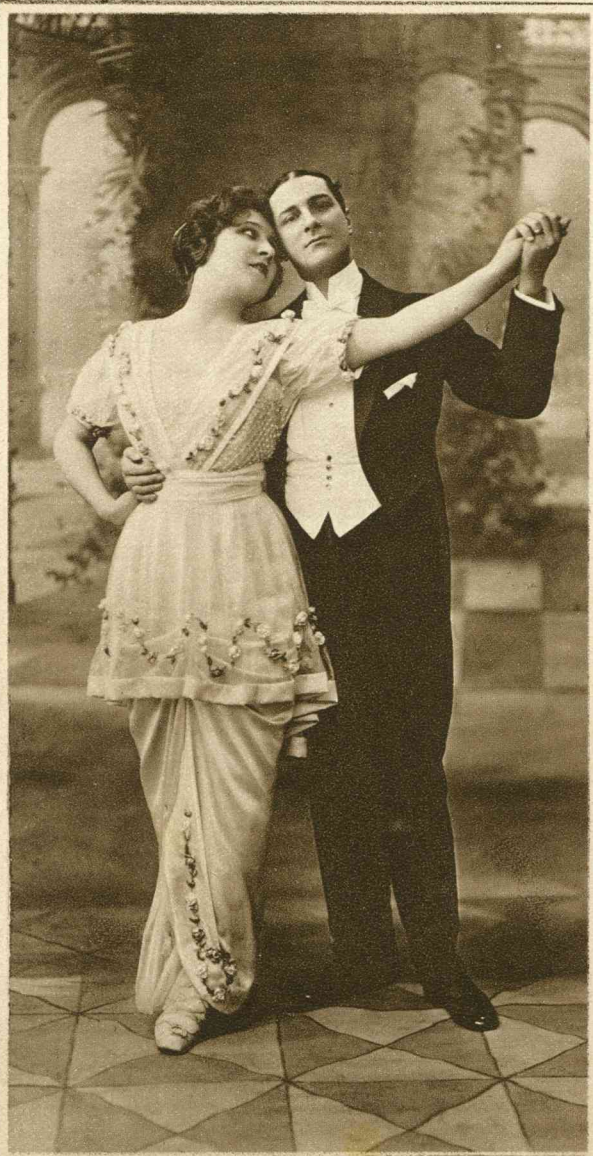
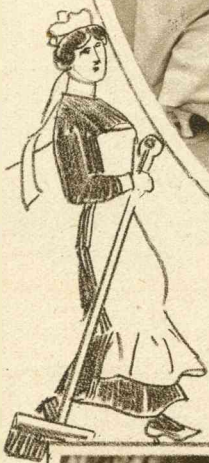
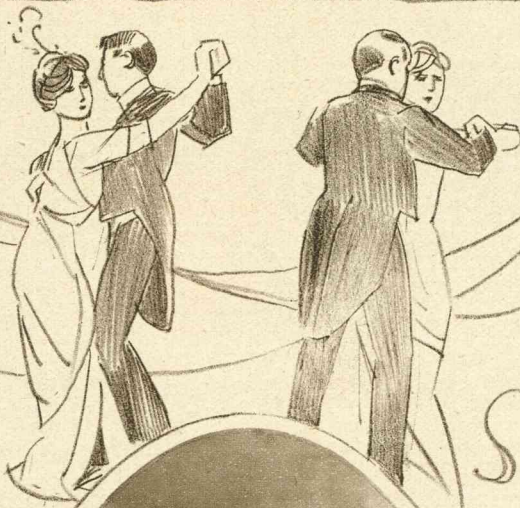

De nieuwe Tango

Aan den naam herkent men den oorsprong. De Tango is van Argentijnschen kom-af. De dans, die oorspronkelijk 72 figuren telde, vond haar weg naar de tooneelen der Londensche music-halls, naar de balgelegenheden van Berlijn, en, mirabile dictu! naar de bijeenkomsten van de upper-ten der Europeesche hoofdsteden. Verzet bleef niet uit. Het Vaticaan antwoordde op een desbetreffende vraag van verscheidene Fransche Bisschoppen, dat de Tango als een onzedelijke dans moest worden beschouwd.

Verder werd de dans ook onschoon genoemd. Een Nederlandsch hoogleeraar mopperde in het openbaar. Artisten, als Jean Richen stempden vóór. Het werd „to tango or not to tango“. De mode won het, de zedelijkheid transigeerde. Er kwam een verfatsoenlijkte Tango, die niet onzedelijk kan worden genoemd. Uit deze „nette“ Tango geven wij hierboven 5 figuren, gedanst door een Parijschen professeur en een zijner bekoorlijke leerlingen (foto's Manuel).

Wij kunnen onzen lezers en lezeressen mededeelen, dat een reuzen-sortering schitterende Tango-nummers verkrijgbaar is bij den Heer

WILLEM DE JONG,

Agent der American Import Comp.

PASSAGE TE ROTTERDAM en
Gr. HOUTSTRAAT 108, TE HAARLEM,

zoodat wij voorspellen, dat binnen korten tijd op geen enkele gramfoon de Tango zal ontbreken.

